

Finantsinstrumentide ja nendega kaasnevate põhiliste riskide kirjeldus

Kehtivad alates 3. JAANUARIST 2018

Danske Bank A/S Eesti filiaalis, Danske Bank A/S Läti filiaalis ja Danske Bank A/S Leedu filiaalis

1. ÜLDINE TEAVE

Väärtpaberite ja väärtpaberinvesteeringute kohta antud riskide kirjeldus on üldine informatsioon. Investor ei tohiks võtta ainult käesolevat informatsiooni aluseks oma otsuste tegemisel. Investeermisteggevusega kaasneb alati risk, et ei saavutata soovitud tulemust või investeeringu tulemus on kahjumlik. Silmas peaks pidama, et ajalooline tootlus ja indikaatorid ei garanteeri tuleviku tootlust.

Seoses sellega, et riskid ja tootlused on erinevalt väärtpaberitüüpidest ning investorid taluvad riske erinevalt, jagatakse väärtpaberid laiemalt kahte kategooriasse - vähem keerulised ja keerulised väärtpaberid. Konkreetse finantsinstrumenti ostmisel hinnatakse vajadusel instrumendi sobivust ja asjakohasust kliendile (rohkem infot dokumendis „Väärtpaberituru seadusest tulenev klientide liigitamine“).

2. TEAVE VÄÄRTPABERITE KOHTA

2.1. Aktsiad

Aksia on väärtpaber, mis näitab, et aktsia omanikule kuulub proportsionaalne osa aktsiaseltsist. Aktsia omamine annab teatud õigusi - näiteks õigus saada osa ettevõtja poolt jaotatavast kasumist ja õigus hääletada aktsionäride üldkoosolekul. Täpsed õigused ja täielik ülevaade (sh vastavalt aktsialigile) on toodud seaduses ja aktsiaseltsi põhikirjas.

Aktsiate hind peegeldab turu hinnangut äriühingu tuleviku kasumi ootustele, hinda mõjutavad põhiliselt kolme liiki tegurid:

- ettevõttesisesed, näiteks juhtkonna pädevus, ettevõtja võime luua kasumit jne;
- ettevõttevälised, näiteks konkreetse majandussektori arengusuunad, turu olukord jne;
- globaalsed trendid, majanduskeskkonna muutused jne.

Aktsiate hinnamuutused võivad toimuda väga lühikese aja jooksul ja ootamatult. Näiteks võib mõne päeva jooksul muutuda aktsia hind enam kui 10%. Tulenevalt sellest on aktsiad kõrge riskitasemega väärtpaberid. Oluline on teada, et investor võib kaotada kogu oma investeeringu, sest ettevõtte tegevuse lõpetamise korral on aktsionärid viimaste seas, kellel on õigus ettevõtte varadest hüvitist saada.

Aktsiainvesteeringu põhilised riskid on:

- tururisk,
- emitendirisk.

Aktsiainvesteeringutega kaasnevad sageli ka:

- likviidsusrisk, eriti väiksemate ettevõtete korral;
- valuutarisk väljapoole eurotsooni tehtud aktsiainvesteeringute puhul, kus investori põhivaluuta võib oluliselt mõjutada investeeringust kasumi või kahjumi tekkimist;
- poliitiline risk, eriti osadele arenevatele turgudele investeerimise korral;
- maksurisk, mis tuleneb väärtpaberi tehingu ja hoidmise maksustamisest ning, maksuseaduse tingimustest;
- seadusandlik risk.

2.2. Võlakirjad

Võlakiri on väärtpaber, mille alusel kohustub võlakirja väljalaskja kokkulepitud lunastustähtpäeval maksma tagasi võlakirja nimiväärtuse ja intressid (investor laenab võlakirja emitendile raha). Peamised võlakirjade tüübid on fikseeritud intressimääraga (levinuum grupp), ujuva intressimääraga (makstav intress seotud näiteks euribori või liboriga) ja nullkupongiga (kupongimakseid pole - võlakirja emissiooni või ostuhinna ning võlakirja lunastamisel makstava nominaalhinnaga vahet tekitab tootlus) võlakirjad.

Võlakirjadel võib olla üsna erinev riskitaseme. Riskitaseme osas aitavad orienteeruda reitinguagentuuride poolt antud reitingud. Investeermiskraadiga reitingu puhul (BBB- kuni AAA) on riskid tagasihoidlikumad, samas kui mitteinvesteermiskraadiga võlakirjade puhul (BB+ ja madalam reiting) on riskid suuremad. Reitinguagentuurid uuendavad riskihinnanguid ja reitinguid teatud regulaarsusega. Sõltuvalt majandus ja tegevuskeskkonna arengutest ning ettevõttepõhistest arengutest võib hinnang nii positiivsemaks kui negatiivsemaks muutuda ning see võib avaldada mõju ka võlakirja hinnale.

Tulu võlakirjadelt jaguneb peamiselt kaheks:

- võlakirja nimiväärtuse alusel arvutatud intressimaksud;
- võlakirja kauplemisest tulenev kasum või kahjum, mis sõltub võlakirja ostu- ja müügihinnast, mille omakorda tingivad intressimäärade taseme muutused turul.

Fikseeritud kupongiga võlakirjade hinnal on omadus muutuda pöördvõrdeliselt intressimääradega, s.t. kui intressimäärad tõusevad, siis võlakirjade hinnad langevad ja vastupidi. Mida pikem on võlakirja kestus, seda ulatuslikum on hinna

liikumine intressimäära muutuse ühe ühiku kohta. Kui näiteks 2-aastase jääkperioodiga 2%-lise kupongiga võlakirja hind alaneks 1%-lise intressimäära tõusu korral umbes 2%, siis sarnane 8-aastase jääkperioodiga võlakirja hind alaneks umbes 7%. Intresside languse korral võlakirja hind vastavalt sarnases suurusjärgus tõuseb. Seega, pikema kestusega võlakirjad sisaldavad rohkem intressiriski kui lühema kestusega võlakirjad.

Võlakirjadesse investeerimise põhilised riskid on:

- intressirisk;
- krediidirisk;
- emitendirisk.

Võlakirjainvesteeringutega võib veel kaasneda:

- valuutarisk. Kui eurosooni ettevõtted emiteerivad võlakirju valdavalt eurodes, siis rahvusvahelisel võlaturul on üheks levinumaks valuutaks, milles võlakirju välja lastakse, USA dollar;
- vajadus tähelepanelikult tutvuda võlakirja tingimustega. Kui suur osa võlakirju on üsnagi standardised tagamata võlakohustused, millelt makstakse teatud kindla regulaarsusega fikseeritud või varieeruvat kupongi, siis esineb ka rida võlakirjade alaliike oma oluliste nüanssidega. Näiteks tagatud võlakirjad annavad investorile suurema kindlustunde, et investeeritud vahendid saab tagasi. Allutatud võlakirjade puhul on investorid oluliselt enam avatud investeerimisriskile kui tagatud või tavaliste tagamata võlakirjade puhul. Emitendi pankroti korral saab allutatud võlakirjadesse investeerinud investor alles siis mingi osa investeeritud vahendeist tagasi kui tavavõlakirjade investoreile on raha tagasi makstud; kõrgendatud keerukus. Struktureeritud võlakirjade puhul võib näiteks nii lunastusmakse kui kupongimakse suurus ja aeg sõltuda mingi alusvara hinnaarengust või sündmuse toimumisest. Tavavõlakirjade puhul võib olla lisatud näiteks investorile või emitendile kasulik lisatingimus. Mõne võlakirja puhul on emitendil õigus teatud aja möödudes võlakirja ennetähtaegselt tagasi kutsuda. Mõne võlakirja puhul võib seevastu hoopis investoril teatud aja möödudes tekkida õigus nõuda võlakirja ennetähtaegset lunastamist.

2.3. Investeerimisfondide osakud või investeeringud väärtpapierportfellidesse

Investeerimisfondide tegevusvorm võib riigiti erineda. Euroopa Liidus on tunnustatud peamiselt lepingulised investeerimisfondid ja aktsiaseltsina asutatud fondid, aga ka usaldusfondina tegutsevad fondid.

Eurofond on Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis tunnustatud fond, mis vastab Euroopa Liidu Nõukogu direktiivis 85/611/EMÜ (konsolideeritud) sätestatud nõuetele. Eurofondi osakuid või aktsiaid võidakse avalikkusele pakkuda kõikides lepinguriikides ning see omab suuremat investorkaitset.

Alternatiivfondi all peetakse silmas eelkõige investeerimisfondi, mis ei ole jaeinvestoritele suunatud eurofond või pensionifond. Alternatiivseteks investeerimisfondideks võivad olla näiteks kutselistele investoritele suunatud riskikapitalifondid, börsivälisesse ettevõttesse investeerivad fondid, toorainefondid ja kinnisvarafondid.

Investeerimisfond on ühiselt investeeritud vara kogum, mis kuulub fondi osakuomanikele vastavalt nende omandis olevate osakute väärtusele. Investeerimisfondid on reeglina hästi hajutatud väärtpapierportfellid, mistõttu emitendirisk ning krediidirisk on oluliselt madalamad kui otseinvesteeringute puhul üksikutesse aktsiatesse või võlakirjadesse. Sõltuvalt fondi investeeritavate varade struktuurist (fond võib raha paigutada näiteks erinevatesse aktsiatesse, võlakirjadesse või teistesse fondidesse) võivad fondide riskid olla erinevad. Riskide kirjeldused on toodud fondide prospektides. Väärtpapierportfellide põhilised riskid on samad kui väärtpapieritel, millest antud portfell on moodustatud. Näiteks aktsiatesse investeeriva fondi tootlust mõjutab aktsiate hinna langus. Nii fondide kui väärtpapierportfellide investeeringute hajutamise eesmärk on emitendiriski ja/või krediidiriski vähendamine. Eeldades, et erinevad turud liiguvad erinevalt, on hajutamise eesmärk ka tururiski ja/või intressiriski vähendamine. Kui hajutamine piirdub ühe majandussektori, geograafilise piirkonna, investeerimisstiili või muule sarnasele parameetrile vastavate emitentidega, võib hajutamine mitte vähendada eelpoolnimetatud riske.

3. TULETISINSTRUMENDID

Tuletisinstrumendid on lepingud, millega lepitakse mingi vara osas kokku tulevikus toimuv ostu/müügi tehing või teatud hinnaliikumise kompenseerimine. Kui osade tuletislepingutega võib kaasneda kohustus füüsiliseks kauba tarneks teatud ajaks teatud asukohta teatud hinna eest, siis teiste tuletislepingute puhul tehakse rahaline tasaarveldus hinnaliikumise vahe ulatuses.

Tuletisinstrumendid on instrumendid, mis algselt on tekkinud seoses vajadusega riske maandada, ent tihtilugu kasutatakse neid tänapäeval ka investeerimiseesmärgil. Tuletisinstrumendid võivad olla seotud näiteks aktsiate, aktsiaindeksite, intressimääradega, võlakirjade ja võlaindeksitega, valuutade, maavarade kui ka põllumajandussaaduste hindadega.

Tuletisinstrumente kasutatakse näiteks:

- kaitsmaks end vara hinna ebasoosias suunas liikumise vastu;
- investeeringu tootluse suurendamiseks;
- spetsiifiliste investeerimisnägemuste võtmiseks mingi alusvara osas (panustatakse näiteks sellele, et aktsia hind püsib mingil ajal mõõdukas koridoris või panustatakse sellele, et nafta lähiaja futuuride hind tõuseb võrreldes pikema tähtajaga futuuride hinnaga).

Tuletisinstrumendid võivad olla nii standardised kui ka mittestandardised. Standardsete instrumentide puhul on alati lepingu põhitingimused samad ja tavaliselt kaubeldakse selliste instrumentidega börsil.

Mittestandardised instrumendid on need, mille tingimused lepitakse poolte vahel eraldi kokku. Kuivõrd selliste instrumentide tingimused lähtuvad osapoolte spetsiifilisest vajadusest ja kokkuleppesest siis aktiivse järelturu tekkimine nende osas on välistatud. Kuivõrd nende instrumentidega reguleeritud turul ei kaubelda, siis nimetatakse neid tavaliselt ka turuvälisteks (OTC) finantsinstrumentideks.

Tuletisinstrumentide kasutamine investeerimisel võib finantsvõimenduse tõttu pakkuda võimaluse suuremaks tuluks, ent suurema finantsvõimenduse tõttu võivad ebasoosiad arengud alusvara hinnas investeerimisportfelli

väärtusele laastavalt mõjuda. Tuletisinstrumentide tehingutega seondult küsib pank tavaliselt tagatist. Suure negatiivsete turuliikumiste korral ei pruugi algne tagatis olla piisav ja tagatist küsitakse juurde. Kui tagatist juurde pole võimalik anda, siis tuletisinstrumentide lepingud suletakse. Kui varasemalt antud tagatistest ei piisa tuletisinstrumentidega seotud kahju katmiseks, siis tekib investoril võlg panga ees.

3.1. Optsioonid

Opsioon on väärtpaber, mille omanikul on õigus, kuid mitte kohustus, osta (call-opsioon) või müüa (put-opsioon) kokkulepitud alusvara eelnevalt kokkulepitud hinnaga, kokkulepitud ajal tulevikus. Optsiooni omanik maksab optsiooni omandamisel emitendile selle eest tasu (optsioonipreemia). Kui kokkulepitud ajal tulevikus on optsiooni alusvara turuhind ostjale liikunud ebasoodsas suunas, piirneb kaotus optsiooni eest tasutud optsioonipreemiaga. See on ühtlasi suurim risk, mis optsioonide omandamisega kaasneb. Kui optsioone müüakse:

Opsioonide puhul, mis eeldavad täitmist ostu/müügi tehinguga, kaasneb müügiga risk tehinguhinna, millega alusväärtpaberiga tehingu teostamine peab toimuma, ning hinna vahel, millega alusväärtpabereid saab turul omandada (ostuoptsioon) või müüa (müügioptsioon). Mõlemal juhul võib kahju ületada optsioonipreemia, mille müüja saab.

Sularahaarveldamisega optsioonide puhul kaasneb müügiga risk, et optsioon tuleb arveldada ebasoodsa tehinguhinnaga võrreldes turuhinnaga, millega väärtpaberiga optsiooni arveldamise hetkel kaubeldakse. Mõlemal juhul võib kahju ületada optsioonipreemia, mille müüja saab.

Opsioonilepingu tähtaja jooksul mõjutavad optsiooni turuväärtust alusvara hind, alusvara eeldatavad hinnakõikumised, dividendid ning rahaturuintress. Mõju sõltub optsiooni tüübist.

Ennetähtaegse arveldamise korral võib müüja kannatada kahju, mis võrdub negatiivse turuväärtuse absoluutväärtusega. Kui optsioone ostetakse: Optsioonide ostmisel piirdub risk makstud preemiaga.

3.2. Futuurid

Ftuur on börsil kaubeldav väärtpaber, mille omanikul on kohustus osta või müüa teatud finantsvara või toorainet (alusvara) eelnevalt kokkulepitud hinnaga kokkulepitud ajal tulevikus. Erinevalt optsioonist, kus optsiooni omanikul on õigus otsustada, kas ta soovib kokkulepitud ajal tehingut teha või mitte, peab futuuri omanik tehingu igal juhul tegema teatud tähtaja saabudes. Kui futuuri aluseks olevat füüsilist vara ei soovita saada/või tarnida, siis tuleb futuuripositsioon algsele tehingule vastupidise tehinguga hiljemalt viimasel kauplemispäeval sulgeda. Futuuridega kauplemine on seotud mitmete riskidega:

- finantsvõimenduse risk;
- likviidsusrisk, eriti juhtudel, kus osutub võimatuks positsioone realiseerida;
- oht, et stop-loss orderid ei õnnestu täita soovitud tasemel, võib kaasa tuua ulatusliku kahju, eriti finantsvõimendust kasutades.

3.3. Forwardid

Forward on kahe osapoole vaheline leping, mille omanikul on kohustus kaubelda teatud finantsvara või toorainet (alusvara) eelnevalt kokkulepitud hinnaga kokkulepitud tähtpäeval tulevikus. Erinevalt futuurist pole forward kaubeldav, seega peab forwardit omandades olema valmis oma kohustusi tähtaja saabudes täitma. Forwarditega seotud riskid on sarnased futuuridega seotud riskidega, välja arvatud riskid, mis tulenevad otseselt asjaolust, et futuureid on kaubeldavad väärtpaberid ning forwardid pole. Forwarditega on seotud järgnevad riskid:

- finantsvõimenduse risk;
- tagatisdeposiidi ebapiisavuse risk, s.t. oht, et ulatuslike turuliikumiste korral võib tekkida olukord, kus tagatisdeposiit ei kata nimetatud liikumisest tulenevat alusvara väärtuse muutust ning investor peab lühikese aja jooksul leidma täiendavaid tagatise, vastasel juhul eksisteerib positsiooni sulgemise oht;
- tehingu vastaspoole risk, mis võib avaldada ka investori suhtes, s.t. tekkida olukord, kus investor pole tähtaegselt valmis täitma oma kohustusi ning seetõttu võtab tema vastaspool investori suhtes ette sanktsioone.

3.4. Swapid

Swap on kahe osapoole vaheline leping vahetada teatud ajal intressimakseid, näiteks fikseeritud intressimäära ujuva intressimäära vastu (intressimäära swap) või ühte valuutat teise valuuta vastu (valuuta-swap).

Swapid on kõrge riskiga, millel saadav finantsvõimendus tähendab, et juba väike muutus alusvara hinnas võib põhjustada investorile suuri kasumeid või kahjumeid. Teoreetiliselt ei ole kaotuse suurus piiratud. Võimalike kahjumite katteks võidakse investorilt nõuda igapäevaselt lisatagatise ja kui investor ei suuda neid alusvara ebasoodsa hinnaliikumise puhul esitada, võib lepingu vastaspool nõuda lepingu lõpetamist.

3.5. Struktureeritud võlakirjad

Struktureeritud võlakiri on instrument, mis koosneb võlakirjast ja tavaliselt mitmest tuletisinstrumentist ehk alusvarast. Struktureeritud võlakirja risk on mõjutatud instrumentidest, millest ta koosneb. See võib anda omanikule võimaluse saada kasu või kahju alusvarana kasutatavate finantsinstrumentide ja varade hinna muutumisest. Kuna toode koosneb tavaliselt mitmetest alusvaradest, annab see investorile võimaluse hajutada ühte tootesse investeerimise riski. Struktureeritud võlakirjade tuluprofiil on mõnikord keeruline ja see võib raskendada võlakirjadesse investeerimisest tuleneva tootluse võrdlemist teiste investeerimisvõimalustega. Vahel võib tuluprofiil hõlmata võimendustegureid, mis tähendab, et isegi väikesed muutused alusvara väärtuses võivad oluliselt mõjutada võlakirja väärtust ja tootlust.

Struktureeritud võlakirjad võivad olla nii kapitali garantiiga kui kapitali garantiita. Kapitaligarantiiga toodete korral maksab emitent võlakirja lunastuspäeval tagasi võlakirja nominaalsumma. Kui toote märkimishind on kõrgem kui nominaalhind või märkimisega kaasneb tasu, siis mainitud hinnavahe või tasu on toote ostuga kaasnev tagastamatu kulu ning koguinvesteeringu tootlus võib kujuneda negatiivseks (juhul kui võlakirja intress on tagasihoidlik või null). Kapitaligarantiita toote puhul pole garantiid, et võlakirja

lunastumine toimub algses nominaalsummas. Ebasoodsate turuarengute korral lunastub võlakiri väiksemas summas kui algne nominaalsumma ning halvima stsenaariumi järgi võib investor kogu oma investeeritud raha kaotada.

3.6. Investeeringu keerukus

Struktureeritud võlakirjade näol on tegu keerukate instrumentidega, millega võib kaasneda kõrgendatud investeerimisrisk. Seega soovitame investoritel põhjalikult uurida tootega seonduvat ning täiendavat informatsiooni, tagamaks täielikku informeeritust asjaoludest, mis võivad mõjutada investeeringut. Oluline on silmas pidades, et struktureeritud võlakirjad on "osta ja hoia" tüüpi toode, mistõttu sobivad need investoritele, kelle investeerimishorisont on sama pikk kui võlakirjade kestus. Kuigi Danske Bank kavatseb enda poolt emiteeritud struktureeritud võlakirjade osas näidata ostu ja müüginoteeringuid ning teha tehinguid tulevikus, siis ei võeta selles osas kohustust ning puudub garantii, et võlakirjade osas aktiivne järelturg tekib ning on likviidne.

4. VÄÄRTPABERIINVESTEERINGUTEGA KAASNEVATE PÕHILISTE RISKIDE KIRJELDUS

4.1. Tururisk.

Oht, et väärtpaberi või muu vara hinnad võivad tõusta ja langeda konkreetse väärtpaberi emitendist mittedõltuvalt asjaoludel ning mõjutada seega väärtpaberi väärtust. Võlakirja lunastushind sõltub konkreetsetest tingimustest, ent võlakirja kestuse ajal on võlakirja väärtus mõjutatud ka mitmetest muudest faktoritest kui alusvara hind. Turgude üldist hinnataset mõjutavad muuhulgas näiteks majandusnäitajad, erakorralised sündmused, ebastabiilsus ümbritsevas majandus- või poliitilises keskkonnas jne.

4.2. Krediidirisk.

Oht, et väärtpaberi emitent ei täida oma kohustusi või täidab neid ainult osaliselt ning väärtpaberi hind võib tänu sellele muutuda ebasobivas suunas või väärtpaber võib muutuda väärtusetuks.

Krediidiriski saab vähendada hajutades investeeringut mitme emitendi vahel, investeeringu ajal ning enne investeeringut emitente analüüses. Paljude emitentide krediitireitingut hindavad sõltumatud reitinguagentuurid.

4.3. Arveldussüsteemi risk.

Oht, et väärtpaberite või muu vara arveldussüsteemis ei toimu arveldus ettenähtud ajal või ulatuses seetõttu, et tehingu vastaspooleks olev isik ei täida oma kohustusi õigeaegselt või täies ulatuses. Arveldussüsteemi riski vähendamiseks on eelistatum kaubelda reguleeritud turgudel, näiteks börsidel.

4.4. Likviidsusrisk.

Oht, et väärtpabereid ei suudeta müüa õigeaegselt, õiglase hinnaga või ei suudeta neid üldse müüa, sest turul ei leidu tehingule vastaspoolt. Likviidsusriski vähendamiseks on hea viis investeeringut hajutada erinevate emitentide ja turgude vahel.

4.5. Valuutarisk.

Oht, et investeeringu või investeeringu tootluse väärtus muutub ebasoodsas suunas valuutakursside muutumise tõttu. Valuutariski saab vähendada hajutades investeeringuid erinevate geograafiliste piirkondade vahel või kasutades valuutariski maandamiseks mõeldud finantsinstrumente.

4.6. Depoorisk.

Depositooriumi poolt hoitavate varade kadumise või hävimise risk depositooriumi maksejõuetuse, pankroti, hooletuse või tahtliku teo tõttu. Depooriski vähendamiseks valitakse depositooriumi hoolikalt ning monitooritakse depoteenuse osutamise käigus pidevalt.

4.7. Emitendirisk.

Oht, et konkreetse väärtpaberi hind võib liikuda ebasoodsas suunas emitendist sõltuvate ebasoodsate asjaolude ilmnmisel (näit. ettevõtte juhtkonna vigade jmt tõttu). Emitendiriski saab vähendada hajutades investeeringut mitme emitendi vahel, investeeringu ajal ning enne investeeringut emitente analüüses.

4.8. Emissiooni risk.

Juhul, kui toote märkimisperioodil ei kogune piisavat investorite huvi toote vastu või turuolukord ei võimalda toodet indikeeritud tingimustel avada, siis emitendil on õigus emissioon tühistada. Vastupidiselt, kui toote osas toimub ülemärkimine, siis klient võib saada ainult proportsionaalse osa oma märkimismahust.

4.9. Intressirisk.

Oht, et intressimäärade tõustes või üleüldises intressimäärade tõusu ootuse situatsioonis langeb fikseeritud intressimääraga väärtpaberi (näiteks võlakirja) hind. Intressiriski saab hajutada investeerides erinevatele turgudele, mille intressimäärad on omavahel madalas korrelatsioonis ning hajutades investeeringut erineva kestvusega intressiinstrumentide vahel.

4.10. Tehingu vastaspoole risk.

Oht, et väärtpaberitehingu vastaspool jätab oma kohustuse osaliselt või täielikult täitmata. Tehingu vastaspoole riski saab vähendada valides tehingu vastaspooleks tuntud ja usaldusväärseid partnereid.

4.1.1. Poliitiline risk.

Oht, et muudatused riigi seadusandluses, riiki valitsevates struktuurides, riigi või piirkonna üldises poliitilises stabiilsuses vähendavad konkreetsetes riigis või piirkonnas tegutseva emitendi väärtpaberi väärtust. Poliitilise riski vähendamiseks hajutatakse investeeringud maailma eri piirkondade ja riikide vahel.

4.1.2. Kontsentratsioonirisk.

Oht, et investeeringu väärtus võib väheneda tulenevalt varade või turgude kontsentreerumisest.

4.13. Seadusandlik risk.

Risk, et väärtpaberitega tegutsemist puudutavad õigusaktid, sealhulgas maksusüsteemi reguleerivad õigusaktid, võivad muutuda ning mõjutada negatiivselt investori varade väärtust või vähendada investori ootusi investeringu tulemi suhtes.

4.14. Finantsvõimenduse risk.

Finantsvõimendus on olukord, kus investeeritud vara väärtus muutub oluliselt suuremas ulatuses kui vara turuhind. Võimenduse all oleva vara väärtus võib ootamatult muutuda väärtusetuks ja sõltuvalt tagatislepingust võidakse investorile panna kohustusi, mis viivad olukorrani, et lisaks kogu investeeritud vara kaotamisele on investoril täiendavaid rahalisi kohustusi lepingupoolte ees.

4.15. Maksurisk.

Olenevalt konkreetsetel turul kehtivast regulatsioonist, praktikast või asjaomasel turul tegutseva depositooriumi poolt pakutavast teenusest ei pruugi kliendil olla võimalik kasutada tema residentriigi ja väärtpaberite hoidmise riigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingust tulenevaid soodustusi. Samuti võib maksustamist mõjutada asjaolu, et kliendile kuuluvaid väärtpabereid hoitakse tema nõusolekul depositooriumi juures panga nimel avatud kontol, mille tulemusel käsitletakse kliendile kuuluvaid väärtpabereid pangale kuuluvate väärtpaberitena.